

רחל מרחלת על כל העולם

קן הקוקה

וכולם מחפשים, מחפשים, מחפשים ולא מוצאים. אז היום, בפינת המחפשים והמחפשות שלנו, אספר לכם על הדוגמנית שרה לב, שכולם מכירים אותה בתור צעירה בלונדית חטובת-גוף המכונה "קן קוקה". למה קוקה? ככה אני באמת לא יודעת.

ובכן, הרומן של קוקה, האחרון אני מתכוונת, היה עם היהלומן בן ה-40 פלוס **חיים פפינו**. אלא שפפינו ידידנו אחרי כמעט שנה וחצי רצופות של זכיה בחסדיה הטובים, החליט לנסוע לניו-יורק. וידיעה לא פשוטה, דברים פתוחים הוא הודיע לה פשוט, דוגרי וישר בפנים: "הרומן בינינו נגמר".

אלא מאי? בינתיים נשארה קוקה לבד לבד וקצת עצוב לה על הנשמה. אבל היא בכל זאת התגברה, וכמו אשה שיודעת איך צריכה ליידי להתנהג, אירגנה לפפיינו מסיבת-פרידה, והם עשו סוף ממש כמו

שרה לב
פרידה טופית

בסרטים, עם נשיקה אחרונה, מתנות אחרונות והחלפת כתובות. אבל כל זה היה רק כלפי חוץ. כי כשר פגשתי את קוקה בימים אלה, היא לא נראתה לי הכי מאושרת בעולם. היא אפילו ביקשה מידידותיה לנסות לארגן בשבילה משהו חדש. אז הנה אני מארגנת. כי מי שמכיר את קוקה, יודעת שמה שחשוב לה הוא שהאיש יהיה לא פחות מיליונר מהלשעבר שלה, ושתהיה לו לפחות מכונית-ספורט כמו לאותו לשעבר. וכבר ניסיתי להסביר לה, שאם מתחילים עם השוואות לא מגיעים רחוק, אבל היא המשיכה וביקשה שתהיה למיועד דירה לפחות כמו זאת של פפינו, והופעה כמו שלו, ועוד כל מיני דברים בדיוק כמו שהיו לפפינו.

והעיקר, וזה באמת העיקר, משהו שיהיה מוכן סוף-סוף לבנות קן בישראל לקוקה קטנה שנשארה לבד.

מוהר לא-נורמלי

שר, אולי היא עוד תחזור, חשב לעצמו גם להתחיל בתיאטרון ולהיגמר ליד ה-פסנתר, אז הרי לפניכם סיפור שהחל לפני שבע שנים, וסופו לפניו.

היה היו שני סטודנטים נחמדים בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב, הוא **ערי** והיא **עירית**, שפשוט נתפסו, כמו

נפתלי, למי שלא יודע, הוא מלחין פיוזמונים, בעיקר עבור הזמר **אוישיק לוי**.

עירית מוהר
מה יהיה הסוף?

וכדי להתפרנס הוא גם עושה סרטים בשותפות עם הבמאי **אסי דיין**. יחד איתו כתב והפיק סרטים אחרים, שהאחרון בהם היה גיבעת חלפון אינה עונה.

שאומרים, זה על זה. עלי היה ועדיין הינו בנו של המלחין **יחיאל מוהר**, והנערה בעלת השיער הבלונדי הגולש, עירית, היתה שחקנית צעירה ומבטיחה. וכך הם גדלו יחד, למי יחד, התחתנו יחד וחיו ביחד באושר, עד לפני כשנתיים.

בקיטור, מרגע שנפתלי הכיר את עירית, הוא ידע שיש תשובה. אלתר מחק לאלתר את כל העבר הסוער של עירית, לעירית לא היה איכפת מהרומנים הקודמים של נפתלי, ואחרי ששני הצדדים הסכימו לשכוח את העבר, ניראה שהעתיד שלהם יהיה ממש ורוד.

באותה תקופה הופיעה עירית בסרט שצולם עבור הטלוויזיה הבריטית, והתאהבה בבמאי האנגלי של הסרט עדי-כדי כך שהיתה מוכנה לעזוב הכל ולנסוע אחריו לונדונה.

כל זמן שהותה בלונדון ישב עלי כמו ילד טוב בביתם שבתל-אביב, גידל את הילדה ושמר אמונים עד כמה שרק אפי-

עירית משתפת היום בסירטו החדש של **יקי יושע טוטען**, על-פי סיפורו של **ירם קניוק**, נפתלי יושב על גיבעת חל-

איציק לא מתלונן

כשאני רואה אותו מסתובב ככה, כל יום, בדיונגוף, ובכל פעם עם שתי חתיכות חדשות תלויות לו על זרועותיו, אני בהחלט חושבת של**איציק לוי**, האח של **שווקי** מהצמד **שווקי ואביבה**, אין מה לי להתלונן.

אחם בטח עוד זוכרים את הפרשה הזאת אחרונה, הלא-נעימה במיוחד, שבה השי-תרבב שמו של איציק לעיתונים לא-דוקא כסמל וכמופת לטוהר-המידות, אבל, תאמינו לי, אני יודעת שלא-יציק זה לא נוגע אפילו לאפסי-קצהו. למרות שבינתיים הוא לא יכול לעזוב את הארץ, כיוון ש-הוא ממתין למישפטו, עושה רושם שלא-כליכך מפריע לו לשבת כאן. מהגם שה-דיווחים האחרונים מחו"ל מספרים כי שווקי ואביבה פה, שאיציק הוא המנהל של-הם, עומדים להופיע במחזרות האירוויזיון הבאה כנציגיה של הולנד.

או החתיכות ממשיות לזרום, ככה כמו אל הים, אל איציק בעל שעריה-שיבה הגולש לו עד מעבר לכתפיו, והוא ממשיך לחיות את חייו כמו שרק הוא יודע. מה שרצייתי לבקש מאיציק, בשם המון גברבים בודדים בעיר העצובה הזאת, זה שינח קצת מהתחלופה הסילונית הזאת שלו, וישאר קצת צ'אנסיים גם לאחריים. כי אם הוא לא יתחשב, הסוף יהיה שכל האבות יכלאו את כל החתיכות בבית, וסופו של דבר שהעיר הזאת תתייבש על-באמת, שלא נדע.

כינועט-אונס

בלבים

מה שלא מספיקים לעשות ביום בקיץ, יש כאלה שעושים בחורף. החוף כמעט ריק מאנשים, אין מצילים עם מישקפות מסוכנות, ואין יותר מדי תסאקות בתוך המים. או יש כאלה שמנצלים את ההזדמנות, כמו אותו **אמון-ברוך** תל-אביבי מפורסם ונערץ, שהים היה מאו ומתמיד אחד התחביבים העיקריים שלו בחיים. אחרי רי הבחורות והחלטורות, כמובן.

ומה יותר טוב מאשר לשלב את שני התחביבים גסייחד? וכך, ביום חורף אחד, כשלמש לא היה ברור אם היא בחוץ או בפנים, חטף האמן המפורסם **צעיריה** אחת מאלו המחפשות חוטפים מפורסמים ושני תן לזהותו בלי הרבה בעיות בשעות-צהריים על מידרכות דיונגוף. שכר לו האיש תסאקה מקושטת, כמו אלה שעליהן הוא ניראה רוכב על הגלים גם בקיץ, העלה את הנחטפת שלו על התסאקה, וכעבור דקות אחדות של חתירה נמרצת כבר לא ראו אותם מן החוף.

לגבי מה שהתרחש בבלבים אינני יכיר לה למסור עדות-ראיה מפורטת ומוסמכת, אבל אני חושבת שתסתפקו הפעם בעדות-שמיעה. ובכן, כמו שהאמן ראה שהחוף נעלם מן העין, הוא עזב את המשוטים, וכמו המלח שחזר אל הים, התחיל לשלוח ידיים וזריות. מילא, אם היה עושה את זה בעדינות אפשר היה להגיד שהוא סתם החליט להתחיל עם העלמה היפה. אלא שהאמן, שהוא לפעמים גם חקיקן מעולה, יקרה את כל מי שהוא מכיר בנושא זה, ופשוט התנפל על הילדה, שהתחילה לצי-עוק ואומרים שאפילו נפלה מן התסאקה לים. טוב, או לזה, נדמה לי, אפשר בהחלט לקרוא ניסיון-אונס. אם זה נכון, כמובן, ועכשיו אתם בטח שואלים את עצמכם: "נו, ובסוף היא נתנה לו?" או אני אענה לכם, והפעם ישירות מפי העלמה, שהת-גנבה לה אל משרדי באחד מימי השבוע: "לא!"

אבל יש לי הפתעה שבשילכם ובטח בשר ביל האמן, שכאשר ישמע את הדברים ודאי יפסיק לצחוק. "תשמע", אמרה לי הקטנה בקולה המלטף, "אני דווקא הייתי נותנת לו, אבל למה בכוח?" וזאת, רבותי, הוכחה שגם מקטנות עוד אפשר ללמוד משהו.

פון וסופר את ההרצלים.

כן, ומה שהכי חשוב, זה שעירית הור-דיעה לכולם שהפעם היא החליטה — כימ-עט סופית, שימו לב — להתגרש מעלי לטובת נפתלי, וכולם מחכים לראות מה יקרה אם עלי, שכותב גם הוא פיוזמונים, יכתוב תמלילים לנפתלי. זה ילחין איתו ועירית תשיר. אני יכולה להבטיח לכם שזה יהיה שלאגר לא-נורמלי.

איציק לוי וידידות
ההמשך יודע